

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 175

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 martie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		
1.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 2/2009 privind alegerea membrilor și a biroului Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații	2
2.	— Hotărâre privind instituirea Comisiei comune speciale a Camerei Deputaților și Senatului pentru controlul execuției bugetelor Curții de Conturi pe anii 2005, 2006, 2007, 2008 și 2009	2–3
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
210.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2011 al Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A., companie națională aflată sub autoritatea Ministerului Finanțelor Publice	3–7
212.	— Hotărâre pentru aprobarea Programului de interes național „Dezvoltarea rețelei naționale de cămine pentru persoanele vârstnice”	7–11
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI		
	Hotărârea din 2 noiembrie 2010 în Cauza Ștefănică și alții împotriva României	11–16

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 2/2009 privind alegerea membrilor și a biroului Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații**

În temeiul prevederilor art. 1 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 din Hotărârea Parlamentului României nr. 30/1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Parlamentului României nr. 2/2009 privind alegerea membrilor și a biroului Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 11 februarie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul senator Mihai Stănișoară, aparținând Grupului parlamentar al PD-L, este ales în calitate de membru al Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, în locul domnului senator Gabriel Mutu.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din data de 9 martie 2011.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 9 martie 2011.

Nr. 1.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE**privind instituirea Comisiei comune speciale a Camerei Deputaților și Senatului pentru controlul execuției bugetelor Curții de Conturi pe anii 2005, 2006, 2007, 2008 și 2009**

În temeiul prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 86 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se instituie Comisia comună specială a Camerei Deputaților și Senatului pentru controlul execuției bugetelor Curții de Conturi pe anii 2005, 2006, 2007, 2008 și 2009, a cărei componență este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) În prima sa ședință, comisia prevăzută la alin. (1) își alege un birou format din președinte, vicepreședinte și secretar.

Art. 2. — Raportul comisiei prevăzute la art. 1, întocmit ca urmare a controlului execuției bugetelor Curții de Conturi pe anii 2005, 2006, 2007, 2008 și 2009, va fi prezentat birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului până la data de 7 mai 2011.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din data de 9 martie 2011.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 9 martie 2011.

Nr. 2.

ANEXĂ

COMPONENTA
Comisiei comune speciale a Camerei Deputaților și Senatului
pentru controlul execuției bugetelor Curții de Conturi pe anii 2005, 2006,
2007, 2008 și 2009

1. Adrian Henorel Nițu — deputat, Grupul parlamentar al PD-L
2. Ovidiu Marian — senator, Grupul parlamentar al PD-L
3. Vasile Popeangă — deputat, Grupul parlamentar al PSD
4. Gheorghe Marcu — senator, Grupul parlamentar al PSD
5. Daniel Chițoiu — deputat, Grupul parlamentar al PNL
6. Dan-Radu Rușanu — senator, Grupul parlamentar al PNL
7. Erdei Dolócki István — deputat, Grupul parlamentar al UDMR
8. László Gyerkó — senator, Grupul parlamentar al UDMR
9. Adrian-Miroslav Merka — deputat, Grupul parlamentar al minorităților naționale
10. Răzvan Țurea — deputat, Grupul parlamentar al deputaților independenți
11. Corneliu Grosu — senator, Grupul parlamentar al senatorilor independenți

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2011 **al Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A.,** **companie națională aflată sub autoritatea Ministerului Finanțelor Publice**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 5 lit. i) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2011 al Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A., companie națională aflată sub autoritatea Ministerului Finanțelor Publice, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli al Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A. se va face de către Ministerul Finanțelor Publice, cu aprobarea secretarului de stat coordonator.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli reprezintă limită maximă și nu poate fi depășit decât în cazuri justificate, cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice și cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Compania Națională „Loteria Română” — S.A. va putea efectua cheltuieli totale aferente veniturilor totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei.

(2) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contravenția se constată de organele de control financiar ale statului, imputernicite potrivit legii, iar amenda se aplică persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Operatorul economic Compania Națională „Loteria Română” — S.A.

Sediul/Adresa: str. Poenaru Bordea nr. 20, sectorul 4, municipiul București

Codul fiscal RO 12397185

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2011**

— mii lei —

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2011
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.2+10+15)	1	1.417.090,00
	1	Venituri din exploatare, din care:	2	1.396.090,00
	a)	din producția vândută	3	1.390.973,00
	b)	din vânzarea mărfurilor	4	17,00
	c)	din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	
		subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	6	
		transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	7	
	d)	producția de immobilizări	8	3.000,00
	e)	alte venituri din exploatare	9	2.100,00
	2	Venituri financiare, din care:	10	21.000,00
	a)	din immobilizări financiare	11	
	b)	din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele immobilizate	12	
	c)	din dobânzi	13	21.000,00
	d)	alte venituri financiare	14	
	3	Venituri extraordinare	15	
II		CHELTUIELI TOTALE (rd.17+50+53)	16	1.265.155,00
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	17	1.146.562,00
	a)	cheltuieli materiale	18	15.200,22
	b)	alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	5.173,68
	c)	cheltuieli privind mărfurile	20	17,00
	d)	cheltuieli cu personalul, din care:	21	91.213,41
	d1	ch. cu salariile	22	65.467,12
	d2	cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	23	18.524,95
		ch. privind contribuția la asigurări sociale	24	13.738,08
		ch. privind contribuția la asigurări pt.șomaj	25	491,61
		ch. privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	26	3.965,62
		ch. privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	27	329,64
	d3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	7.221,34
		d3.1).ch. sociale prevazute prin art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	1.306,19
		- tichete de creșă, cf. Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	30	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		- tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31	190,65
		d3.2) tichete de masă	32	5.915,15
		d3.3) tichete de vacanță	33	
e)		ch. cu plățile compensatorii cf. CCM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	34	
f)		ch. cu drepturile salariale cuvenite în baza unor hotărâri judecătorești	35	
g)		ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	36	80.000,00
h)		ch. cu prestațiile externe	37	70.522,52
i)		alte cheltuieli de exploatare, din care:	38	884.435,17
		i1) contract de mandat	39	80,29
		i2) ch. de protocol, din care:	40	244,83
		- tichete cadou potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	41	
		i3) ch. de reclamă și publicitate, din care:	42	7.500,00
		tichete cadou ptr. cheltuieli de reclamă și publicitate, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	43	
		tichete cadou ptr. campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	44	
		i4) ch. cu sponsorizarea	45	1.800,00
		i5) ch. cu taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	46	
		i6) ch. cu redevența pentru concesiunea bunurilor	47	
		i7) cheltuieli cu câștigurile aferente produselor loteristice	48	834.776,44
		i8) alte cheltuieli	49	1.062,35
		i9) donatii cf. Art.60 OG 18/18.08.2010	49 bis	
2		Cheltuieli financiare, din care:	50	118.593,00
	a)	cheltuieli privind dobânzile	51	
	b)	alte cheltuieli financiare	52	118.593,00
3		Cheltuieli extraordinare	53	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	54	151.935,00
IV		IMPOZIT PE PROFIT	55	45.102,94
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	56	106.832,06
	1	Rezerve legale	57	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	58	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	59	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	60	

	5	Alte repartizari prevăzute de lege (art. 23 din Legea nr. 186/2003 privind promovarea culturii scrise)	61	427,33
	6	Profitul net anual aferent activității de pronosticuri sportive, O.U.G. nr.195/2001	62	853,97
	7	Minimum 60% pentru finanțarea construcției de locuințe pentru tineret și săli de sport și a următoarelor construcții: Arena Sportivă Polivalentă și Sala Națională Sportivă Polivalentă, O.U.G. nr.20/2005, aprobată prin Legea nr. 140/2005	63	63.330,76
	8	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd.57, 58, 59, 60, 61, 62 și 63.	64	42.220,00
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-7 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	65	42.220,00
VI		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	66	122.220,00
	1	Surse proprii	67	122.220,00
	2	Alocații de la buget	68	
	3	Credite bancare	69	
	a)	- interne	70	
	b)	- externe	71	
	4	Alte surse	72	
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	73	122.220,00
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	74	122.220,00
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	75	
	a)	interne	76	
	b)	externe	77	
VIII		REZERVE, din care:	78	8.522,35
	1	Rezerve legale	79	8.522,35
	2	Rezerve statutare	80	
	3	Alte rezerve	81	
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	82	
	1	Venituri totale	83	1.417.090,00
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	84	1.265.155,00
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	85	2.943,00
	4	Nr.mediu de salariați total	86	2.820,00
	5	Fond de salarii, din care:	87	65.467,12
	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	88	65.309,49
	b)	alte cheltuieli cu personalul	89	157,63
	6	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană)	90	1.929,95
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri curente (mii lei/persoană)(rd.83/86)	91	502,51
	8	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (mii lei/persoană) (rd.83/86 x ICP)	92	502,51

9		Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoană)	93	
10		Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale)x1000 =(rd.16/rd.1)x1000	94	892,78
11		Plăți restante	95	
	a)	prețuri curente	96	
	b)	prețuri comparabile	97	
12		Creanțe restante	98	
	a)	prețuri curente	99	
	b)	prețuri comparabile	100	

Notă:

Potrivit CCM în vigoare, principala formă de salarizare în CN Loteria Română SA este acordul direct
Tarifele medii prognozate în anul 2011 sunt aceleași ca și în anul 2010

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Programului de interes național „Dezvoltarea rețelei naționale de cămine pentru persoanele vârstnice”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 50¹ lit. b) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 515/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Programul de interes național „Dezvoltarea rețelei naționale de cămine pentru persoanele vârstnice”, denumit în continuare *Program*, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Fondurile necesare pentru finanțarea Programului se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, denumită în continuare *autoritate finanțatoare*.

Art. 3. — (1) Programul se adresează autorităților administrației publice locale care, prin hotărâre a consiliului local/județean sau al municipiului București, decid concomitent înființarea de cămine pentru persoane vârstnice prin reorganizarea unor unități sanitare cu paturi aflate în rețeaua proprie a acestora, care se desființează în condițiile prevăzute de lege.

(2) Sunt eligibile pentru finanțare căminele pentru persoane vârstnice înființate în condițiile alin. (1) prin desființarea unităților sanitare cu paturi prevăzute în anexa nr. 2 și care respectă următoarele cerințe principale:

a) funcționează și sunt administrate potrivit prevederilor Legii nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) se organizează în conformitate cu prevederile standardelor minime specifice de calitate pentru centrele rezidențiale pentru persoanele vârstnice aprobate prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale;

c) funcționează cu personal de specialitate medico-sanitar, auxiliar sanitar și TESA și muncitori preluat în limita posturilor aprobate potrivit legii, conform necesarului de resurse umane, de la unitățile sanitare cu paturi prevăzute la alin. (2) și normat potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 23/2010 privind aprobarea standardelor de cost pentru serviciile sociale;

d) sunt acreditate în condițiile legii.

Art. 4. — Personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul unităților sanitare cu paturi, prevăzute la art. 3 alin. (1), care nu a fost preluat de către căminele pentru persoanele vârstnice, urmează să fie redistribuit la alte unități sanitare, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 5. — (1) Acordarea finanțării în cadrul Programului se realizează în baza contractului de finanțare încheiat între autoritatea finanțatoare și solicitanți.

(2) Prin Program se finanțează cheltuielile curente de funcționare ale căminelor pentru persoane vârstnice înființate în condițiile art. 3 alin. (1), pe o perioadă de maximum 33 de luni de la data prevăzută în contractul de finanțare, cu încadrare în perioada de derulare a Programului, prevăzută în anexa nr. 1.

(3) Suma aprobată pentru finanțare se stabilește în funcție de numărul de beneficiari ai căminului pentru persoane vârstnice, calculată pe baza costului standard prevăzut în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 23/2010. Suma aprobată pentru finanțare, prevăzută în contract, se poate majora pe parcursul derulării Programului, în funcție de nivelul costului standard stabilit pentru căminele pentru persoane vârstnice prin actele normative în vigoare.

(4) Acordarea de finanțare prin Program se realizează începând cu data de 1 aprilie 2011 pentru autoritățile administrației publice locale care încheie contractul până la data de 31 martie 2011, iar pentru cele care depun solicitarea de finanțare după această dată finanțarea se face începând cu data de întâi a lunii următoare datei de încheiere a contractului.

(5) Pe o perioadă de 90 de zile de la data încheierii contractului prevăzut la alin. (1) se acordă finanțare din Program pentru acoperirea cheltuielilor curente de funcționare, inclusiv a cheltuielilor de personal normat potrivit prevederilor art. 3 alin. (2) lit. c), până la îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3

alin. (2) lit. b) și d) de către căminele pentru persoanele vârstnice nou-înființate, precum și până la admiterea persoanelor care vor beneficia de serviciile oferite de către aceste cămine.

Art. 6. — (1) Aprobarea finanțării prin Program se realizează pe baza documentației de solicitare a finanțării, întocmită de autoritățile administrației publice locale prevăzute la art. 3 care administrează căminele pentru persoanele vârstnice.

(2) Metodologia de evaluare, aprobare și acordare de finanțare se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Finanțarea, monitorizarea și controlul utilizării fondurilor alocate în cadrul Programului se realizează de către Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin departamentele specializate și agențiile județene pentru prestații sociale, respectiv a municipiului București.

Art. 7. — (1) Patrimoniul unităților sanitare cu paturi desființate, aflate în rețeaua autorităților publice locale, stabilit pe baza bilanțului contabil de închidere, însoțit de balanța de verificare sintetică, contul de rezultat patrimonial, situația fluxurilor de trezorerie, conturile de execuție și celelalte anexe, inclusiv cele care se întocmesc la finele anului, potrivit normelor în vigoare, împreună cu protocolul de predare-primire, se preia de către căminele pentru persoanele vârstnice înființate în condițiile prezentei hotărâri.

(2) Echipamentele medicale din dotarea unităților sanitare prevăzute la art. 3 alin. (1) pot fi redistribuite la alte unități sanitare.

Art. 8. — Programul poate fi accesat, pe lângă autoritățile prevăzute la anexa nr. 2, de orice autoritate publică locală care îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta hotărâre.

Art. 9. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Cseke Attila

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Ioan Nelu Botiș

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 9 martie 2011.

Nr. 212.

ANEXA Nr. 1

**PROGRAMUL DE INTERES NAȚIONAL
„Dezvoltarea rețelei naționale de cămine pentru persoanele vârstnice”**

Scop:

a) creșterea numărului de cămine pentru persoanele vârstnice pentru a răspunde cererilor în așteptare înregistrate la nivelul autorităților administrației publice locale;

b) îmbunătățirea accesului la servicii de îngrijire și asistență în regim instituționalizat pentru persoanele vârstnice, indiferent de mediul de rezidență al acestora;

c) întărirea suportului acordat familiilor care nu mai pot asigura îngrijirea tradițională a persoanelor vârstnice dependente;

d) creșterea responsabilității autorităților locale față de persoanele vârstnice care necesită îngrijire și suport pentru a-și continua viața în condiții decente și cu respectarea demnității;

e) reducerea numărului de spitalizări ale persoanelor vârstnice care suferă de afecțiuni cronice, generatoare de dependență.

Obiective:

a) creșterea calității vieții persoanelor vârstnice dependente, respectarea demnității și a libertății de a alege a acestei categorii de populație aflate în nevoie;

b) asigurarea unei îngrijiri de lungă durată de calitate pentru persoanele vârstnice care și-au pierdut autonomia funcțională și nu-și mai pot continua viața în condiții de siguranță la propriul domiciliu;

c) creșterea calității serviciilor prin angajarea de personal calificat.

Indicatori cantitativi:

a) procentul creșterii numărului actual de persoane vârstnice asistate în centre rezidențiale publice;

b) numărul căminelor pentru persoane vârstnice înființate din numărul unităților sanitare cu paturi eligibile pentru înființarea de cămine;

c) creșterea ponderii persoanelor vârstnice care beneficiază de servicii de asistență și îngrijire acordate în regim rezidențial.

Indicatori de eficiență:

a) asigurarea unor condiții de viață decentă pentru persoanele vârstnice dependente;

b) prevenirea degradării autonomiei funcționale a persoanelor vârstnice dependente pe o perioadă cât mai îndelungată;

c) asigurarea serviciilor de îngrijire și asistență corespunzătoare nevoilor individuale ale fiecărei persoane asistate;

d) diminuarea numărului cererilor aflate pe listele de așteptare.

Indicatori de rezultate:

a) între 1.500—4.200 de persoane vârstnice beneficiază de servicii sociale în căminele pentru persoane vârstnice finanțate prin Program;

b) creșterea accesului la servicii pentru persoanele vârstnice din mediul rural sau localități cu un număr insuficient de servicii.

Perioada de derulare:

Programul se derulează pe o perioadă de 33 de luni, începând cu data de 1 aprilie 2011, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2013, iar planificarea finanțării este multianuală.

Buget:

a) Bugetul total al acestui program de interes național este de 200.000 mii lei.

b) Pentru anul 2011 bugetul este de 55.000 mii lei.

Nr. crt.	Autoritatea administrației publice	Unitatea sanitară
ALBA		
1	Consiliul Local Ocna Mureș	Spitalul Orășenesc Ocna Mureș
2	Consiliul Local Zlatna	Spitalul de Boli Cronice Zlatna
3	Consiliul Local Baia de Arieș	Centrul de Sănătate Baia de Arieș
ARAD		
4	Consiliul Local Sântana	Spitalul Orășenesc Sântana
5	Consiliul Local Gurahonț	Spitalul Comunal Gurahonț
6	Consiliul Local Chișineu Criș	Centrul de Sănătate Chișineu Criș
ARGEȘ		
7	Consiliul Județean Argeș	Spitalul „Dr. Teja Papahagi” Domnești
8	Consiliul Județean Argeș	Spitalul de Boli Cronice Mozăceni
9	Consiliul Județean Argeș	Spitalul „Dr. Ion Crăciun” Călinești
10	Consiliul Județean Argeș	Spitalul de Boli Cronice Rucăr
BACĂU		
11	Consiliul Local Comănești	Spitalul Orășenesc „Ioan Lascăr” Comănești
BIHOR		
12	Consiliul Local Stei	Spitalul Orășenesc Ștei
13	Consiliul Local Bratca	Centrul de Sănătate Bratca
BISTRIȚA-NĂSĂUD		
14	Consiliul Local Teaca	Centrul de Sănătate Teaca
BOTOȘANI		
15	Consiliul Județean Botoșani	Sanatoriul de Pneumoftiziologie Guranda
16	Consiliul Local Darabani	Spitalul Orășenesc Darabani
17	Consiliul Local Trușești	Spitalul Comunal Trușești
BRAȘOV		
18	Consiliul Local Săcele	Spitalul Municipal Săcele
19	Consiliul Local Codlea	Spitalul Municipal Codlea
20	Consiliul Local Victoria	Spitalul de Boli Cronice Victoria
BUZĂU		
21	Consiliul Local Vintilă Vodă	Spitalul Comunal Vintilă Vodă
22	Consiliul Local Pârscov	Centrul de Sănătate Pârscov
23	Consiliul Local Pătârlagele	Spitalul de Boli Cronice Pătârlagele
BUCUREȘTI		
24	Primăria Municipiului București	Spitalul Clinic Caritas — Academician Nicolae Cajal
CARAȘ-SEVERIN		
25	Consiliul Local Oțelul Roșu	Spitalul Orășenesc Oțelul Roșu
26	Consiliul Local Anina	Spitalul Orășenesc Anina
27	Consiliul Local Bocșa	Spitalul de Boli Cronice Bocșa
CĂLĂRAȘI		
28	Consiliul Local Budești	Spitalul Orășenesc Budești
CLUJ		
29	Consiliul Local Mociu	Centrul de Sănătate Mociu

Nr. crt.	Autoritatea administrației publice	Unitatea sanitară
CONSTANȚA		
30	Consiliul Local Băneasa	Centrul de Sănătate Băneasa
DÂMBOVIȚA		
31	Consiliul Local Titu	Spitalul Orășenesc Titu
GALAȚI		
32	Consiliul Județean Galați	Spitalul de Boli Cronice Ivești
GIURGIU		
33	Consiliul Local Ghimpați	Centrul de Sănătate Ghimpați
GORJ		
34	Consiliul Local Bumbesci-Jiu	Spitalul Orășenesc Bumbesci-Jiu
HUNEDOARA		
35	Consiliul Local Călan	Centrul de Sănătate Călan
36	Consiliul Local Petrița	Spitalul de Boli Cronice Petrița
IALOMIȚA		
37	Consiliul Local Țândărei	Spitalul Orășenesc Țândărei
IAȘI		
38	Consiliul Local Târgu Frumos	Spitalul Orășenesc Târgu Frumos
ILFOV		
39	Consiliul Județean Ilfov	Spitalul Orășenesc „Dr. Maria Burghel” Buftea
40	Consiliul Județean Ilfov	Spitalul Comunal Periș
MARAMUREȘ		
41	Consiliul Local Baia Sprie	Spitalul de Boli Cronice Baia Sprie
42	Consiliul Local Șomcuta Mare	Centrul de Sănătate Șomcuta Mare
MEHEDINȚI		
43	Consiliul Local Strehăia	Spitalul Orășenesc Strehăia
44	Consiliul Local Vânju Mare	Spitalul Orășenesc Vânju Mare
MUREȘ		
45	Consiliul Local Sărmașu	Spitalul Orășenesc Sărmașu
NEAMȚ		
46	Consiliul Local Roznov	Spitalul Orășenesc Roznov
47	Consiliul Local Bicaz	Spitalul Orășenesc Bicaz
OLT		
48	Consiliul Local Drăgănești-Olt	Centrul de Sănătate Drăgănești-Olt
PRAHOVA		
49	Consiliul Local Bușteni	Preventoriul TBC Poiana Țapului
50	Consiliul Local Bălțești	Centrul de Sănătate Bălțești
51	Consiliul Local Urlați	Centrul de Sănătate Urlați
52	Consiliul Local Plopeni	Centrul de Sănătate Plopeni
SĂLAJ		
53	Consiliul Local Cehu Silvaniei	Spitalul de Boli Cronice Cehu Silvaniei
SIBIU		
54	Consiliul Local Cisnădie	Spitalul Orășenesc Cisnădie

Nr. crt.	Autoritatea administrației publice	Unitatea sanitară
SUCEAVA		
55	Consiliul Local Solca	Spitalul de Boli Cronice Solca
TELEORMAN		
56	Consiliul Județean Teleorman	Centrul de Sănătate „Regele Carol I” Deparați
57	Consiliul Județean Teleorman	Centrul de Sănătate Furculești
58	Consiliul Județean Teleorman	Centrul de Sănătate Cervenia
TIMIȘ		
59	Consiliul Local Buziaș	Centrul de Sănătate Buziaș
60	Consiliul Local Ciacova	Centrul de Sănătate Ciacova
TULCEA		
61	Consiliul Local Babadag	Spitalul Orășenesc Babadag
62	Consiliul Local Sulina	Centrul de Sănătate Sulina
VASLUI		
63	Consiliul Local Negrești	Spitalul Orășenesc Negrești
64	Consiliul Local Tutova	Spitalul de Boli Cronice „Dr. I.T. Nicolăescu” Tutova
VÂLCEA		
65	Consiliul Local Bălcești	Spitalul Orășenesc Bălcești
VRANCEA		
66	Consiliul Local Mărășești	Spitalul Orășenesc Mărășești
67	Consiliul Local Odobești	Spitalul Orășenesc Odobești

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRÂREA din 2 noiembrie 2010

în Cauza Ștefănică și alții împotriva României

(Cererea nr. 38.155/02)

Hotărârea devine definitivă în condițiile prevăzute de art. 44 § 2 din Convenție. Aceasta poate suferi modificări de formă. În Cauza Ștefănică și alții împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din: Josep Casadevall, președinte, Corneliu Bîrsan, Boštjan M. Zupančič, Egbert Myjer, Ineta Ziemele, Luis López Guerra, Ann Power, judecători, și din Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 12 octombrie 2010,
pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

P R O C E D U R A

1. La originea cauzei se află Cererea nr. 38.155/02 îndreptată împotriva României, prin care 18 cetățeni ai acestui stat (*reclamanții*), ale căror date personale sunt prezentate în anexa la prezenta hotărâre (*anexa*), au sesizat Curtea la data de 7 octombrie 2002 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*). 2 dintre reclamanți au decedat după introducerea cererii la Curte, iar moștenitorii acestora și-au exprimat intenția

de a continua procedura. Datele personale ale acestora sunt prezentate, de asemenea, în anexă.

2. Reclamanții au fost reprezentați de domnul G. Teodorescu, avocat în București. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul guvernamental, domnul Răzvan-Horațiu Radu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. Reclamanții s-au plâns de jurisprudența contradictorie a tribunalelor din România în ceea ce privește acordarea plăților compensatorii în cazul concedierii colective de la aceeași bancă de stat.

4. La 4 martie 2009, președintele Secției a treia a hotărât să comunice Guvernului cererea. În conformitate cu dispozițiile art. 29 § 3 din Convenție, acesta a hotărât, de asemenea, că admisibilitatea și fondul cauzei vor fi examinate împreună.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

5. Toți reclamantii sunt cetățeni români.

6. Faptele cauzei, astfel cum au fost expuse de către părți, se pot rezuma după cum urmează:

7. Toți reclamantii sunt foști angajați ai băncii B., bancă supusă unui proces complex de restructurare a companiilor de stat din România, care a presupus concedieri colective.

8. Concedierea colectivă a angajaților băncii B. a avut loc în diferite etape între septembrie 1998 și octombrie 1999. Aceasta a afectat sute de persoane din România care lucrau fie în sediul central, fie în filialele locale ale băncii, după cum urmează: 632 de persoane au fost concediate în septembrie 1998, 70 de persoane au fost concediate în februarie 1999 și 725 de persoane au fost concediate în mai 1999. Nu sunt disponibile cifre exacte cu privire la situația finală a procesului de concediere. Din dosar reiese că reclamantii au fost concediați în perioada septembrie 1998—octombrie 1999.

9. Reclamantii au făcut mai multe încercări în vederea primirii sumelor compensatorii pentru concedierea colectivă (a se vedea *infra*, paragraful 14) de la Agenția pentru Ocupare și Formare Profesională a Municipiului București, agenție de stat responsabilă cu achitarea acestor plăți, dar nu au avut succes.

10. La 3 decembrie 2000, reclamantii au introdus o acțiune împotriva agenției pentru a li se acorda plățile compensatorii. Aceștia au susținut că, în conformitate cu legislația aplicabilă, drepturile lor au luat naștere la data încetării contractelor lor. Faptul că banca B. nu a prezentat agenției lista persoanelor ale căror contracte au încetat nu le poate fi imputat angajaților. În plus, la nivelul judecătorei respective din București și al instanțelor superioare din țară exista o jurisprudență constantă în sensul admiterii acțiunilor formulate de alți foști angajați aflați într-o situație similară.

11. Prin Sentința din 9 august 2001, Judecătoria Sectorului 1 București a admis cererea reclamantilor. Aceasta a stabilit că banca B. a prezentat agenției municipale doar o listă a persoanelor concediate după 8 octombrie 1999 și nu a trimis lista persoanelor concediate înainte de această dată, chiar dacă făceau parte din același proces de concediere colectivă. Instanța a considerat că acest fapt a dat naștere unor inegalități față de persoanele concediate.

12. Admițând recursul introdus de agenție, prin Decizia irevocabilă din 25 martie 2002 (redactată la 1 iulie 2002), Tribunalul București a casat hotărârea judecătorei și a concluzionat că reclamantii nu îndeplineau cerințele pentru a primi plățile compensatorii. Pentru reclamantii concediați între septembrie 1998 și mai 1999, instanța de recurs a făcut referire la o altă condiție prevăzută de legislația națională, și anume că Fondul Proprietății de Stat (FPS) ar fi trebuit să își mandateze reprezentanții speciali din adunarea acționarilor pentru a se ocupa de reorganizare, în special de concedierea colectivă. În prezenta cauză, instanța de recurs a stabilit că un astfel de mandat nu exista la data concedierii reclamantilor și, prin urmare, aceștia nu aveau dreptul la plăți compensatorii. Pentru reclamantii concediați în perioada august—octombrie 1999, tribunalul a stabilit că aceștia nu îndeplineau o altă condiție, și anume că nu au demonstrat că luaseră parte la procedura

premergătoare concedierii. Instanța a concluzionat că reclamanții nu îndeplineau aceste condiții specifice și le-a respins cererile.

13. Reclamantii au solicitat procurorului general să promoveze un recurs în anulare împotriva deciziei irevocabile de mai sus, invocând, *inter alia*, existența unor hotărâri definitive contrare ce privesc alți foști angajați care se aflau în aceeași situație ca și ei, și anume cei concediați înainte de octombrie 1999. Cererile lor au fost respinse.

II. Dreptul și practica interne relevante

A. Legislația relevantă privind plățile compensatorii pentru concedierea colectivă

14. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/1997 cu privire la unele măsuri de protecție pentru persoanele ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective prin aplicarea programelor de restructurare, privatizare, lichidare, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/1998 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/1997 cu privire la unele măsuri de protecție pentru persoanele ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective prin aplicarea programelor de restructurare, privatizare, lichidare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1997, prevedea că persoanele ale căror contracte de muncă au încetat ca urmare a procedurilor de concediere colectivă aveau dreptul la plăți compensatorii în cuantum de 6 până la 12 ori salariul mediu net la nivel național. La 24 iunie 1999, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, recent adoptată, a schimbat metoda de stabilire a cuantumului plăților compensatorii, care, din acel moment, a fost de 6 până la 12 ori salariul mediu net pe unitate.

15. Art. 46 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 a obligat angajatorii să înștiințeze în scris agențiile implicate în procesul de concediere colectivă, aprobat în programul de restructurare, și să trimită lista personalului ce urmează a fi concediat. În baza acestor liste, agențiilor competente li s-a solicitat să ofere servicii premergătoare concedierii, inclusiv consiliere și îndrumare profesională. Pentru a avea dreptul la plăți compensatorii, persoanele afectate de concedierea colectivă erau obligate să participe la aceste programe premergătoare concedierii.

B. Jurisprudența în cereri similare

16. În cauze similare, foști angajați ai băncii B., concediați înainte de octombrie 1999, au solicitat recunoașterea dreptului lor la plăți compensatorii. Ca urmare a refuzului agenției de a le plăti despăgubiri, aceștia au formulat acțiuni în fața instanțelor interne competente. Dreptul acestora la plăți compensatorii a fost recunoscut prin diferite hotărâri definitive pronunțate de tribunale între iunie 2000 și septembrie 2001. Motivarea a fost diferită: unele tribunale au considerat că a fost îndeplinită condiția privind mandatul special al FPS, altele nici nu au luat în considerare această condiție specială.

Condiția cu privire la participarea la procedurile premergătoare concedierii a fost luată în considerare în mod indirect în unele hotărâri. În hotărârile respective s-a făcut referire la faptul că angajatorul nu a prezentat agențiilor competente lista personalului concediat înainte de octombrie 1999.

Unele hotărâri subliniază faptul că procesul de concediere colectivă s-a desfășurat în mai multe etape și că persoanele

concediate înainte de octombrie 1999 au fost private de protecția socială oferită de plățile compensatorii, deși condițiile de concediere au fost identice și nu a existat niciun motiv obiectiv pentru această discriminare.

17. Un alt grup de foști angajați, care au fost concediați între august 1998 și mai 1999 și care au pierdut în instanță printr-o decizie irevocabilă a Tribunalului București din 31 ianuarie 2002, au formulat o cerere către procurorul general pentru a introduce un recurs în anulare în favoarea lor. Acesta din urmă a acceptat cererea lor și a depus o cerere în acest sens la Curtea Supremă de Justiție.

Prin Decizia din 1 octombrie 2003, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul în anulare și a casat decizia irevocabilă pronunțată în cauza respectivă. Instanța a concluzionat că lipsa mandatului special al FPS (emis în august 1999) nu a afectat dreptul persoanelor ale căror contracte de muncă au încetat ca urmare a concedierii colective de a primi plăți compensatorii. De asemenea, aceasta a explicat că, în cazul unei interpretări contrare, efectele ar fi inacceptabile, pentru că ar crea o discriminare între persoane aflate pe aceeași poziție sau pe poziții similare. Aceasta a adăugat și că, în cazul în care foștii angajați nu au fost implicați în procedurile premergătoare concedierii colective din cauza neglijenței angajatorului, aceștia aveau în continuare dreptul de a primi plăți compensatorii.

18. Hotărârile irevocabile ulterioare pronunțate de Curtea de Apel București la 30 iunie 2003 și la 3 septembrie 2004 au urmat aceeași abordare și au recunoscut dreptul la plăți compensatorii foștilor angajați concediați în aceeași perioadă ca reclamanții.

C. Dreptul intern cu privire la căile extraordinare de atac

19. Art. 330 din Codul de procedură civilă, în vigoare la momentul respectiv, prevedea că procurorul general, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, poate ataca cu recurs în anulare, la Curtea Supremă de Justiție, hotărârile judecătorești irevocabile. Acest recurs în anulare a fost abrogat de dreptul intern prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă.

20. Art. 329 din Codul de procedură civilă reglementează recursul în interesul legii. Dispozițiile în vigoare la momentul respectiv prevedeau că procurorul general, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, avea dreptul, pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii, să ceară Curții Supreme de Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești. Soluțiile nu au efect asupra hotărârilor judecătorești examinate. În 2005 au fost făcute amendamente și a devenit posibilă recunoașterea dreptului colegiilor de conducere ale curților de apel de a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție cu o astfel de cerere.

21. Art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă prevede că o cauză poate fi revizuită în fața instanțelor interne în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale.

ÎN DREPT

22. În baza art. 6 § 1, a art. 2 § 1 și a art. 13 și 17 din Convenție, reclamanții s-au plâns că respingerea cererii lor de Tribunalul București era contrară soluției pronunțate în mod definitiv de alte tribunale și că au fost astfel privați de plățile compensatorii la care aveau dreptul. De asemenea, aceștia s-au plâns că instanțele interne nu au fost imparțiale sau independente și au pronunțat o hotărâre eronată în cauza lor.

23. Curtea este suverană în a face încadrarea juridică a faptelor ce sunt deduse judecării, nefiind ținută de încadrarea juridică făcută de către părți sau de către Guvern. Un capăt de cerere se caracterizează prin faptele pretinse, și nu doar prin temeiurile sau argumentele juridice invocate (a se vedea *Powell și Rayner împotriva Regatului Unit*, 21 februarie 1990, paragraful 29, seria A nr. 172, și *Guerra și alții împotriva Italiei*, 19 februarie 1998, paragraful 44, *Culegere de hotărâri și decizii* 1998-I). Având în vedere acest lucru, Curtea consideră că cererile reclamantului vor fi examinate în temeiul art. 6 § 1 din Convenție și al art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, coroborat cu art. 14 din Convenție.

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 § 1 din Convenție

24. Reclamanții s-au plâns că instanțele interne au adoptat soluții contradictorii în probleme legale similare. Dispozițiile relevante ale art. 6 § 1 sunt redactate după cum urmează:

„Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil [...], de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil [...].”

A. Cu privire la admisibilitate

25. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 1 din Convenție. De asemenea, Curtea constată că acesta nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, el trebuie declarat admisibil.

B. Cu privire la fond

1. Argumentele părților

26. Guvernul consideră că jurisprudența contradictorie în cadrul unui sistem judiciar bazat pe un ansamblu de instanțe având o competență teritorială determinată nu este în sine incompatibilă cu cerințele art. 6 § 1. Potrivit acestuia, reclamanții nu au dovedit că jurisprudența divergentă este adoptată în mod consecvent la nivel național sau de instanțele superioare și au prezentat doar un număr limitat de exemple de hotărâri divergente.

27. În continuare, Guvernul subliniază că, spre deosebire de situația de fapt din Cauza *Beian împotriva României* (nr. 1) [nr. 30.658/05, CEDO 2007-XIII (extrase)], jurisprudența divergentă în prezenta cauză nu provine de la instanța superioară. Acesta consideră că era de competența instanțelor naționale să interpreteze legea și că, în absența unei hotărâri a Curții Supreme de Justiție destinate să creeze o practică unitară, existența unor interpretări diferite ale dispozițiilor legale aplicabile nu încalcă principiul securității raporturilor juridice.

28. În ceea ce privește Hotărârea pronunțată de Curtea Supremă de Justiție la data de 1 octombrie 2003, Guvernul observă că aceasta nu era destinată unificării practicii instanțelor inferioare, ci se referea la o anumită cauză. Totuși, acesta a atras atenția asupra faptului că, la momentul respectiv, dreptul intern prevedea o soluție în cazul jurisprudenței divergente, și anume un recurs în interesul legii (a se vedea *supra*, paragraful 20).

29. Reclamanții au contestat argumentul Guvernului și au reiterat că în cauze similare cu cea a lor s-au pronunțat hotărâri definitive contradictorii.

2. Motivarea Curții

30. Curtea observă că a concluzionat anterior că anumite divergențe în interpretare pot fi acceptate ca fiind caracteristici inerente ale oricărui sistem judiciar care, asemenea celui din România, se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond și de

recurs având o competență teritorială determinată [a se vedea *Zielinski și Pradal și Gonzalez și alții împotriva Franței* (MC), nr. 24.846/94 și 34.165/96—34.173/96, paragraful 59, CEDO 1999-VII]. Această concluzie a fost pronunțată în raport cu sistemele juridice care includ o curte supremă, al cărei rol precis era acela de a soluționa contradicțiile dintre deciziile instanțelor inferioare [a se vedea *Zielinski și Pradal și Gonzalez și alții*, citată anterior, și *Schwarzkopf și Taussik împotriva Republicii Cehe* (dec.), nr. 42.162/02, 2 decembrie 2008].

31. Curtea observă că prezenta cauză se referă la o problemă legală ce îi afectează pe foștii angajați ai băncii B. care au făcut parte din același proces de concediere colectivă. Aceasta acceptă faptul că miza problemei legale nu era un subiect de interes general pentru întreaga societate, asemenea jurisprudenței contradictorii în ceea ce privește restituirea în Cauza *Tudor Tudor împotriva României* (nr. 21.911/03, paragraful 31, 24 martie 2009), dar a afectat o categorie bine definită de persoane. Totuși, aceasta consideră că reclamanții, ca oricare alt cetățean, aveau dreptul la un proces echitabil pentru stabilirea pretențiilor lor civile, iar dreptul la un proces echitabil include dreptul la securitatea raporturilor juridice. În acest sens, Curtea reamintește jurisprudența sa, potrivit căreia principiul securității raporturilor juridice decurge din Convenție și constituie unul dintre elementele de bază ale statului de drept [a se vedea *Beian* (nr. 1), citată anterior, paragraful 39].

32. Curtea consideră că, de îndată ce un stat adoptă o soluție pentru a reglementa concedierea colectivă a sute de persoane de la companiile de stat, aceasta trebuie pusă în aplicare cu claritate și coerență rezonabilă în scopul evitării, pe cât posibil, a incertitudinii și a ambiguității pentru persoanele interesate de măsurile de punere în aplicare a acesteia. În acest context, ar trebui să se sublinieze că incertitudinea — fie ea legislativă, administrativă sau rezultată din practicile aplicate de către autorități — este un factor important care trebuie luat în considerare în evaluarea conduitei statului [a se vedea *Broniowski împotriva Poloniei* (MC), nr. 31.443/96, paragraful 151, CEDO 2004-V; *Păduraru împotriva României*, nr. 63.252/00, paragraful 92, CEDO 2005-XII (extrase), și *Beian împotriva României* (nr. 1), citată anterior, paragraful 33].

33. Curtea observă că hotărârile judecătorești aplicabile în prezenta cauză care privesc dreptul la plăți compensatorii se aplică și persoanelor aflate într-o situație similară, și anume persoanelor concediate din diferite filiale ale aceleiași companii, înainte de octombrie 1999, pe care angajatorul lor le-a privat de dreptul la plăți compensatorii. Întrucât nu au fost considerate de companie ca fiind vizate de concedierea colectivă, persoanele respective nu au fost implicate nici în procedurile premergătoare concedierii. În plus, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/1999, pentru a beneficia de asistența premergătoare concedierii, trebuia ca numele acestora să fie trimise agențiilor responsabile cu prestarea acestor servicii. Astfel cum reiese din diversele hotărâri depuse în cauză, angajatorul nu a trimis agențiilor listele cu persoanele concediate înainte de octombrie 1999.

34. De asemenea, Curtea observă că, deși a fost respinsă acțiunea în justiție a reclamanților pentru plăți compensatorii, în hotărârile definitive ale mai multor instanțe s-a recunoscut dreptul la efectuarea acestor plăți în favoarea persoanelor aflate în situații similare. Aceste hotărâri contradictorii indică o abordare divergentă a instanțelor interne în ceea ce privește interpretarea condițiilor prevăzute de lege pentru acordarea plăților compensatorii, în ciuda situațiilor factuale similare.

35. Fără să considere necesar să se pronunțe cu privire la soluția ce ar fi trebuit să fie dată acțiunii reclamanților (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Vinčić și alții împotriva Serbiei*, nr. 44.698/06 și urm. par. 56, 1 decembrie 2009), Curtea apreciază că diversitatea interpretărilor dreptului intern din partea diferitelor tribunale care se pronunță în calitate de ultimă instanță a condus la o incertitudine judiciară în soluționarea unor pretenții civile similare.

36. Curtea consideră necesară analizarea aprofundată a argumentului Guvernului, conform căruia exista un mecanism care să asigure interpretarea uniformă a legii aplicabile. În acest sens, Curtea observă că tribunalele erau competente să se pronunțe ca ultimă instanță și, în consecință, Curtea Supremă de Justiție nu putea interveni în soluționarea cauzelor în cadrul procedurilor ordinare.

37. Reclamanții au solicitat procurorului general să introducă una dintre cele două căi extraordinare de atac și ambele cereri au fost respinse. În același timp, o cerere a altor persoane a fost admisă și s-a finalizat printr-o soluție favorabilă pentru persoanele implicate (a se vedea *supra*, paragraful 17). Decizia pronunțată de Curtea Supremă de Justiție în aceste proceduri extraordinare se referea la aplicarea specifică a legii în cauza respectivă și nu era destinată să uniformizeze interpretările contradictorii ale legislației naționale (a se vedea *mutatis mutandis*, *Tudor Tudor*, citată anterior, paragraful 29). În plus, Curtea își reiterează concluzia din Cauza *Tudor Tudor* (citată anterior), conform căreia intervenția Curții Supreme de Justiție era posibilă doar prin intermediul unui recurs în anulare care contrazicea în sine principiul securității raporturilor juridice.

Curtea recunoaște că aprecierea faptelor unei cauze de către o instanță inferioară și evaluarea făcută de aceasta cu privire la dovezile existente pot conduce la rezultate diferite pentru părți cu plângeri foarte asemănătoare. Această realitate nu încalcă în sine principiul securității raporturilor juridice.

Totuși, atunci când există divergențe cu privire la aplicarea unor dispoziții legale în esență similare în cazul persoanelor aflate în grupuri aproape identice, apare o problemă în privința securității raporturilor juridice. Aceasta a fost situația și în această cauză.

38. În lumina considerațiilor precedente, Curtea concluzionează că, în absența unui remediu care să rezolve aceste divergențe, soluționarea diferită a cererilor prezentate de mai multe persoane aflate în situații similare conduce la o stare de incertitudine, care trebuie să fi diminuat încrederea publicului în actul de justiție, această încredere fiind cu certitudine o componentă esențială a statului de drept (a se vedea *mutatis mutandis*, *Vinčić*, citată anterior, paragraful 56). Incertitudinea juridică în cauză i-a privat pe reclamanți de un proces echitabil.

39. Prin urmare, a fost încălcat art. 6 § 1 în această privință.

40. Având în vedere constatarea anterioară, Curtea consideră că nu este necesar să se continue examinarea celorlalte capete de cerere în temeiul art. 6 § 1 din Convenție.

II. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, coroborat cu art. 14 din Convenție

41. În esență, reclamanții s-au plâns, în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, coroborat cu art. 14 din Convenție, că au fost privați de plățile compensatorii, în timp ce alte persoane aflate în situații similare cu ale lor au primit plățile respective.

42. Având în vedere constatările de la paragraful 39 menționat anterior, Curtea consideră că nu este necesar să mai examineze aceste capete de cerere.

III. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

43. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

44. Cu privire la prejudiciul material, reclamantii au solicitat împreună 198.000 euro (EUR), sumă corespunzătoare valorii plăților compensatorii la care aceștia considerau că au dreptul, sumă actualizată în raport cu rata inflației. Guvernul a solicitat ca, în cazul în care Curtea constată o încălcare a Convenției, reclamantii se pot prevala de art. 322 pct. 9 al Codului de procedură civilă, care le conferă dreptul să se adreseze instanțelor naționale cu o cerere de revizuire pentru a restabili situația existentă înainte de încălcarea Convenției. În orice caz, Guvernul a considerat pretențiile acestora excesive și nejustificate.

45. În primul rând, Curtea a precizat că o hotărâre în care se constată o încălcare impune statului pârât obligația legală de a pune capăt acestei încălcări și de a acorda o reparație pentru consecințele acesteia, astfel încât să se restabilească pe cât posibil situația existentă înainte de încălcare [a se vedea *Brumărescu împotriva României* (reparație echitabilă) (MC), nr. 28.342/95, paragraful 19, CEDO 2001-I, și *Fostul rege al Greciei și alții împotriva Greciei* (MC) (reparație echitabilă), nr. 25.701/94, paragraful 72].

46. Având în vedere încălcarea constatată în prezenta cauză și motivele care au stat la baza acesteia (a se vedea *supra*, paragrafele 35 și 38, în special trimiterea la soluția dată acțiunilor în instanță ale reclamantilor), precum și la dispozițiile art. 322 pct. 9 al Codului de procedură civilă (a se vedea *supra*, paragraful 21), și ținând seama de principiul subsidiarității, Curtea consideră că pretențiile reclamantilor trebuie respinse.

47. De asemenea, reclamantii au solicitat 90.000 EUR pentru prejudiciul moral suferit. Guvernul a considerat această sumă excesivă în lumina jurisprudenței Curții în cauze similare.

48. Curtea consideră că reclamantii au suferit cu certitudine un prejudiciu moral în urma încălcării dreptului lor la un proces echitabil. Pronunțându-se în echitate, Curtea acordă fiecărui reclamant 3.000 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

B. Cheltuieli de judecată

49. Reclamantii au solicitat suma de 3.000 EUR pentru cheltuielile de judecată. În acest sens, reclamantii au prezentat o listă detaliată care includea redactarea documentelor legale prezentate Curții și autorităților interne prin care s-a solicitat promovarea unei căi extraordinare de atac. De asemenea, aceștia au prezentat facturi pentru serviciile de traducere (observații și hotărâri judecătorești pronunțate în cauze similare) în valoare de aproximativ 750 EUR.

50. Guvernul a considerat pretențiile acestora excesive și a contestat justificarea sumelor solicitate ca asistență juridică pentru procedurile interne extraordinare și pentru serviciile de traducere.

51. În conformitate cu jurisprudența Curții, un reclamant are dreptul la rambursarea cheltuielilor de judecată numai în măsura în care se stabilește caracterul real, necesar și rezonabil al acestora.

52. În speță, ținând seama de documentele pe care le deține și de criteriile menționate mai sus, Curtea consideră rezonabilă acordarea sumei de 40 EUR fiecărui reclamant pentru cheltuielile de judecată, plus orice altă sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit de către aceștia.

C. Dobânzi moratorii

53. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. declară admisibil capătul de cerere întemeiat pe art. 6 § 1 în ceea ce privește insecuritatea raporturilor juridice;
 2. hotărăște că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție în ceea ce privește încălcarea principiului securității raporturilor juridice;
 3. hotărăște că nu este necesar să se examineze admisibilitatea sau fondul celorlalte capete de cerere;
 4. hotărăște:
 - a) ca statul pârât să plătească fiecărui reclamant, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, următoarele sume care trebuie convertite în moneda națională a statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății:
 - (i) 3.000 EUR (trei mii de euro) pentru prejudiciul moral, plus orice altă sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit;
 - (ii) 40 EUR (patruzeci de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, pentru cheltuielile de judecată;
 - b) ca, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu 3 puncte procentuale;
 5. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile în rest.
- Redactată în limba engleză, apoi comunicată în scris, la 2 noiembrie 2010, în temeiul art. 77 § 2 și 3 din regulament.

Josep Casadevall,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

LISTA RECLAMANȚILOR

Nr.	Numele și prenumele	Data nașterii	Domiciliul
1.	Mariana Ștefănică	1957	București
2.	Aurora Vasile	1969	București
3.	Dorina Iliuță	1954	București
4.	Emilia-Mihaela Florescu	1953	București
5.	Diana Nicula	1969	București
6.	Cristiana Curuțchi	1970	București
7.	Mariana Damian	1961	București
8.	Magdalena Dinu (Greco, înainte de divorț)	1967	București
9.	Carmen Gabriela Lințoiu	1965	București
10.	Ioana Oancea (decedată), prin moștenitoarea Laura Mădălina Oancea	1952 1983	București București
11.	Adrian Cosmin Bratoșin	1973	București
12.	Elena Cristina Badea	1969	București
13.	Irina-Magda Bejenaru	1968	București
14.	Maria Magdalena Trif	1975	București
15.	Valeria Stamate (decedată), prin moștenitorul Tudor Dan Stamate	1948 1980	București București
16.	Melania-Aurelia Stan	1969	București
17.	Lizette Dumitrescu	1967	București
18.	Simona-Gabriela Voineagu	1968	București

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 521360